

Abba non uti eo appellationis genere, אבא
פלונא אימה פלונא *Abba* ὁ δεινα, mater ἡ δεινα; ex quo
more & locutionis genere tum phrasin illam sacram
περὶ ὑποθεσίας in Epist. ad Galat. IV. tum illam ad Ro-
man. II. 14. nos adoptionis Spiritum accepisse, in quo
clamamus *Abba Pater*, pendere rectè iudicat.

§ V.

Nimirum ex communi & profanò usu in sacrum
translata est vox adoptionis, & ex moribus tam
Ebræorum, quàm Romanorum, ad hoc institutum
explicandæ adoptionis fidelium in liberos Dei quæ-
dam applicata, rem illustrare insignitè possunt. Ex
testamentò fiebat adoptio, ceu §. III. visum; quod in
mentem nobis revocat διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τῆς
Θεοῦ εἰς Χριστὸν. *Pactionem ante confirmatam à Deo in*
Christum, ex quâ hæredes nos dictos liberali Dei ac
gratuitâ promissione Abrahamæ factâ de semine bene-
dicto, non ex Lege, inculcat Apostolus ad Galat. III.
v. 16. seqq. Benè etenim explicant vocem διαθήκης
veteres glossæ verborum juris, quæ in Basilicis repe-
riuntur, erutæ à Carolo Labbæo, & Cyrilli, Philoxe-
ni, aliorumq; veterum glossariis subnexæ, ubi ita
legitur; Διαθήκη διχῶς ἐκφωνεῖται, ἡ μὲν ἐπὶ θνησκόντων δια-
ταξέως καὶ ἐνταλάτων χαρακτῆρα φέρουσα. ἑτέρα ἢ συνθήκων
ἐπὶ διαλλαγῇ πολεμίων συνωμοσίαν ἔχουσα; Διαθήκη ἡ
bifariam effertur sive significat, estq; una acceptio,
qua